

ІНФОРМАЦІЯ

про досягнення головним розпорядником коштів державного бюджету цілей державної політики у сферах діяльності, формування та/або реалізацію якої він забезпечує, за результатами 2018 року

1. 055 Верховний Суд
(КВК) (найменування головного розпорядника)

2. Показники, що характеризують обсяг використання бюджетних коштів у 2016-2018 роках

Найменування	2016 рік звіт	2017 рік звіт	2018 рік	
			план	звіт
Загальний фонд	-	-	1 200 666,5	1 145 626,8
Спеціальний фонд	-	-	690 410,7	260 027,8
ВСЬОГО	-	-	1 891 077,2	1 405 654,6

тис. грн.

3. Цілі державної політики у сферах діяльності головного розпорядника коштів державного бюджету та показники їх досягнення у 2016-2018 роках

Найменування, одиниця виміру	2016 рік факт	2017 рік факт	2018 рік			Пояснення щодо розбіжностей між фактичними та плановими показниками досягнення цілі державної політики
			план	факт	відхилення	
1		2	3	4	5	6
Ціль 1	Забезпечення кожному права на справедливий суд, сталості та єдності судової практики у порядку і спосіб, визначений процесуальним законодавством					
Кількість суддів Верховного Суду, що здійснюють правосуддя, од.	-	-	200	118	-82	Розбіжність між фактичними та плановими показниками пояснюється неукомплектованістю суддівського корпусу (добір суддів здійснює Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Вища рада правосуддя, зауважуємо, що Верховний Суд не бере участі в процедурі призначення суддів: відповідно до Конституції України призначення на посаду судді здійснюється Президентом України за поданням Вищої ради правосуддя).
Кількість справ і матеріалів, що знаходяться на розгляді у Верховному Суді, од.	-	-	226 829	162 054	-64 775	Зменшення кількості справ, які перебували на розгляді, пояснюється тим, що під час розрахунку прогнозу бралася кількість справ, які перебували на розгляді до 15 грудня 2017 року, тобто до внесення змін до процесуального законодавства, які передбачили існування так званих "касаційних фільтрів", зменшивши кількість видів справ, які підлягають розгляду в касаційному порядку.
Кількість справ і матеріалів Верховного Суду, за якими сплачено судовий збір, од.	-	-	206 547	146 334	-60 213	
Кількість наданих висновків до проектів законодавчих актів, од.	-	-	50	63	13	

Кількість звернень до Конституційного Суду України, од.	-	-	5		-5	Розбіжність між фактичними та плановими показниками пояснюється тим що, на засіданнях Пленуму Верховного Суду впродовж 2018 року було розглянуто 4 звернення, пов'язаних із вирішенням питання щодо внесення подання Конституційному Суду України про неконституційність законів або їх окремих положень Конституції України. За результатами розгляду відповідних питань Пленум Верховного Суду не знайшов підстав для констатації невідповідності таких положень Конституції України. Внаслідок цього, жодного подання до Конституційного Суду України внесено не було.
Середня кількість справ і матеріалів, що знаходяться на розгляді в одного судді Верховного Суду, од	-	-	1134	1373	239	Розбіжність між фактичними та плановими показниками пояснюється неуккомплектованістю суддівського корпусу (який станом на 1 січня 2019 року становить 118 осіб із 200 передбачених статтею 37 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).
Частка розглянутих Верховним Судом справ і матеріалів у їх загальній кількості, відсоток.	-	-	100	55,2	-44,8	Розбіжність між фактичними та плановими показниками пояснюється неуккомплектованістю суддівського корпусу (який станом на 1 січня 2019 року становить 118 осіб із 200 передбачених статтею 37 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).

Висновок про досягнення цілі

У зв'язку з прийняттям Верховною Радою України Закону України від 2 червня 2016 року № 1401-VIII «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» був утворений новий орган - Верховний Суд, який визначено законодавцем єдиним судом касаційної інстанції у всіх категоріях спорів, а у випадках, передбачених процесуальним законом, - як суд першої або апеляційної інстанції. Крім того, Верховний Суд надає висновки щодо проектів законодавчих актів, які стосуються судоустрою, судочинства, статусу суддів, виконання судових рішень та інших питань, пов'язаних із функціонуванням системи судоустрою; звертається до Конституційного Суду України щодо конституційності законів, інших правових актів, а також щодо офіційного тлумачення Конституції України; забезпечує однакове застосування норм права судами різних спеціалізацій у порядку та спосіб, визначені процесуальним законом та здійснює інші повноваження, визначені законом.

У складі Верховного Суду діють Велика Палата Верховного Суду, Касаційний адміністративний суд, Касаційний господарський суд, Касаційний кримінальний суд та Касаційний цивільний суд. Така побудова системи судів загальної юрисдикції з урахуванням принципу інстанційності є найбільш оптимальною та узгодженою, з огляду на те, що сьогодні на Верховний Суд покладено надвагоме завдання - відновлення довіри до судової влади в процесі здійснення ним правосуддя. Отже, правовий статус Верховного Суду зазнав кардинальних змін щодо його повноважень та організації діяльності.

Безумовно, прерогативою діяльності Верховного Суду є здійснення правосуддя на засадах верховенства права, що забезпечує кожному право на справедливий суд та повагу до інших прав і свобод, гарантованих Конституцією і законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

При цьому, надзвичайно важливим повноваженням, яким наділений Верховний Суд є викладення в ухвалених постановках висновків щодо застосування норм права, що є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права. Відповідно до викладеного, позиція Великої Палати Верховного Суду є обов'язковою для судів всіх рівнів при розгляді справ із аналогічними обставинами справи, а також при застосуванні норми, висновок про значення яких надав Верховний Суд. Зазначене забезпечує формування єдності судової практики, що здійснюється з єдиного центру, яким на сьогодні є Верховний Суд. Це сприяє передбачуваності судових рішень, коли кожен громадянин може розумно передбачувати судові рішення та виправдати свої очікування.

Крім того, зміст відповідних ключових рішень Верховного Суду із застосуванням єдиної методики написання судових рішень, зокрема, у зразкових справах, забезпечує доступність щодо розуміння та відсутності варіантів тлумачення тих чи інших правових формулювань, у тому числі, щодо їх значення. Враховуючи вищевикладене, стратегічні цілі Верховного Суду об'єктивно залежать від місії його діяльності та спрямовуються на досягнення позитивних змін у роботі суду.

Бюджетні призначення визначені Законом України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» на забезпечення здійснення правосуддя Верховним Судом реалізовано для створення відповідної матеріально-технічної бази, що забезпечує належні умови для справедливого й неупередженого розгляду справ у розумні строки, установлені законодавством.

Керівник апарату Верховного
Суду

(підпис)

О. Булка